

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

KRAJEVNA SKUPNOST PERUZZI VČERAJ IN DANES

Velika prizadevanja ob pereči problematiki!

O krajevni skupnosti Peruzzi smo v našem glasilu do sedaj zabeležili le malo besed. Pred kratkim pa smo to krajevno skupnost obiskali. Njeni predstavniki so nam v izčrpnem razgovoru predstavili predvsem problematiko, s katero se že vrsto let spopinjajo, a kljub izrednim prizadevanjem delovnega vodstva, večjih uspehov še ni zaslediti.

Pa zabeležimo lepo po vrsti. Za uvod seveda nekaj podatkov, da to KS predstavimo. Koliko je velika, žal ne vemo niti v KS, ker izmere še vedno niso potrjene (!), za opis pa naj povemo, da meji na Štepanjsko naselje, KS Galjevico, Krim, Rudnik, Barje in na jugu do nove industrijske cone RP-2. Tu živi v 450 gospodinjstvih 1260 krajanov (precej je starejših ljudi pa tudi pripadnikov drugih narodnosti). Z izjemo Pleskoobloge delovnih organizacij ni, imajo pa 3 zaščitene kmetije ter 27 obrtnikov ter eno trgovino, o kateri bomo več zapisali v nadaljevanju. Še to. Krajevna skupnost Peruzzi je »nastala« s preoblikovanjem nekdanje KS Krim-Rudnik. Poleg samoupravnih organov in organiziranih družbenopolitičnih organizacij (OO ZSMS ni, ZZB NOV pa je skupna z Rudnikom) delujejo tudi delegacije. Svojih prostorov KS nima – gostuje v KS Krim. Sami pravijo, da je njihova KS pravzaprav ljubljansko »Kozjansko«, glede na razvitost, seveda. Nekateri se še živo spominjajo let, ko je bilo prav na tem področju, v nekdanji baraki (ostala je od mladinskih brigad) pestro in razgibano športno, kulturno in družabno življenje. S preoblikovanjem KS so delovanje krajevne samouprave želeli predvsem približati ljudem s tem pa tudi doseči cilje, ki bodo tudi to krajevno skupnost »rešili« nekaterih perečih problemov.

Velika črna lisa je neurejena komunala. Če izvzamemo del Dolenjske ceste – je asfalta v tej KS za bore 250 metrov, ni kanalizacije, vodovod komaj zadostuje potrebam, ni urejena javna razsvetljava, (še posebej pereč je ta problem na cesti XV. divizije – nekdanji obdobji železnice). Pred časom je bilo legaliziranih 105 črnih gradenj, pa vendar še vedno tu in tam zraste kakšna nova kot gobe po dežju. Z ureditvijo Poti spominov in tovarstva ob Peruzzijski cesti (pot bo hkrati pločnik, tako so bili upoštevani predlogi KS, da se od prvotno predvide-

nega 17 metrov širokega pasu upošteva 5 metrski funkcionalni pas) se bo vsaj ta cesta z razsvetljavo in asfaltom tudi uredila.

Križišče stvari!

Zelo težko pa je verjeti, ko neprizadeto poslušati, da se kljub večletnim naporom (tudi prej v okviru nekdanje KS Krim-Rudnik) ne pristopi k ureditvi križišča Peruzzijske-Dolenjske, saj so iz prometnovarnostnega vidika razlogi že kar grozljivi. Prav na tem prehodu za pešce (razen z zebro ni označen) je bilo v zadnjih letih kar trinajst smrtnih žrtev, da o številnih poškodbah ne govorimo. Več kot trideset prošelj in zahtev je bilo poslanih iz KS na pristojna mesta, pa še vedno ni niti prometnega znaka, kaj šele utripajoče luči ali celo semaforja.

Peruzzijska cesta bo urejena!

Še v tem mesecu bodo sklicali zbor krajanov, kjer bo tekla razprava o problematiki sprememb zazidalnega načrta v kraju Peruzzijske, Jurčkova, Knezov štraton. Prav tu so prisotne številne težave dostopov in dovozov, da o težavah s pluzenjem ne govorimo. Zadovoljni pa so krajsani s sanacijo Malega Galjevca, saj so barjanski potoki radi še kako zahrbtni. To pa pomeni, naj bi v prihodnje sanacija zajela tudi območje do Dolenjske ceste.

Mačehovski odnos do telefonije

Problem, ki se v tej KS razrešuje resnično tako kot pravilica o steklenem polžu in jari kači, pa je telefonija oziroma natančneje – postavitve več kot prepotrebne javne telefonske govornice. V KS nimajo nobene najbližje pa je v sosednji Galjevici – 2 in pol km daleč. Pri vsem tem je v KS le 25 telefonskih priključkov (še ti so dvojčki). Za to govornico si prizadevajo že skoraj dvajset let, zadnja štiri leta pa so akcijo pospešili. O njej je tekla beseda že na vseh forumih od OO ZK, do sveta KS, SZDL in delegatov v skupščinah. Podjetje za PTT promet zadeve kljub obljubam ni izpeljalo. KS razpolaga s kabino, zemljiščem (občina ga je dodelila že precej pred časom), problem ostaja sedaj nekaj metrske napeljava. Tudi sicer se za telefonske priključke »borijo« že nekaj let. PTT je ponujala več kot 3000 priključkov (toliko jih ne rabijo), izgradnja PTT centrale na Jurčkovi poti je padla v vodo. Za leto 1985 se predvideva nekaj priključkov do Rakovnika in krajsani Peruzzi tako kot vedno doslej – upajo, da jih bo nekaj tudi za to KS.

Več kot 90 let je stara trgovina na Peruzzijski, da je neustrezna in premajhna najbrž ni potrebno posebej

Lekarna bo!

Še to. V razvojne dokumente za leto 1985 je vključena izgradnja lekarnе v sklopu trgovsko poslovnega centra na Rakovniku.

razpravljati. Res je, da je bil pravzaprav za potrebe vseh štirih KS zgrajen nov trgovski poslovni centr na Rakovniku, a kaj, ko je za dnevne nakupe oddaljen več kot dober kilometer. Izgradnja nove trgovine so predvideli z zazidalnim načrtom na lokaciji ob progi, zemljišče pa je že pridobljeno. Žal pa v teh zaostrenih ekonomskih razmerah ne najdejo investitorja in če ne bo drugače, pravijo, da ga bodo iskali tudi v drugih republikah.

Odprto je še vedno vprašanje prostorov KS. Na črno jih niso želeli zgraditi, težave pa so imeli s pridobivanjem zemljišč. In ko so skupno z občino le pridobili ustrezno

lokacijo, je ZIL-TOZD urejanje stavbnih zemljišč – enota Vič – več kot leto dni zadrževalo pogodbo. Sprva so razmišljali o objektu, v katerem bi bila poleg prostorov trgovina, a žal se bodo spričo nezainteresiranosti investitorjev morali ogreti za drugačno, verjetno manj racionalno rešitev.

– No, pa imas prispevek za razširjeno reprodukcijo.

Toda ob vseh problemih, so vendarle zadovoljni, da se dograjuje trgovski poslovni center na Rakovniku (v njem bo poleg trgovine še banka in pošta). Vroča želja in zahteve krajanov pa je (v srednjeročnem planu opredeljeno) izgradnja prepotrebne lekarnе v tem centru. Zadovoljni so z izgradnjo šole na Galjevici (pogrešajo organizirano vadbo za krajane), želijo pa, da se čimprej dogradi telovadnica (garderobe in sanitarije). Z izgradnjo idnustrijske cone RP-2 (na južnem delu KS sega dober del te cone), pa se razvoju te krajevne skupnosti obetajo v prihodnosti boljše časi.

Prav je, da ob koncu zapišemo tudi to, da se kljub izrednim prizadevanjem vodstva krajevne skupnosti in njenih delegatov nekateri problemi (precej smo jih opisali) ne razrešujejo tako kot bi morali, kar včasih močno krni širše družbene akcije na tem področju in povzroča tudi nezažodljivost med krajsani.

Pa bi se z malo več truda pristojnih služb dalo marsikaj urediti.

I. DOMITROVIČ

Nova šola v Notranjih Goricah je velika pridobitev, vendar v njej otrok še ni, ker bo prej treba zagotoviti še dva milijona dinarjev za opremo v kuhinji.

IZ NOTRANJH GORIC

Šola v novi obliki

Ob krajevnem prazniku 5. decembra so v Notranjih Goricah odprli prenovljeno in dozdano poslopje osnovne šole in pred njim odkrili spomenik narodnemu heroju Ladu Mavsarju-Ronku ob 40. obletnici odboda sesterice mladencev iz Notranjih Goric v partizane.

Prvo šolo so v Notranjih Goricah zgradili leta 1903, vendar so jo že leta 1926 dozdali in prenovili, tako pa je ostala vse do današnjih dni, torej skoraj 60 let. Pred dvema letoma so se na stropih pojavile grozeče razpoke, tako da so morali namestiti lesene podpornike. V takih okoliščinah je potekal pouk vse do maja, ko so se učenci umaknili na osnovno šolo na Brezovici, kjer so še sedaj. Po načrtih Elektroprojekta je vrhniški Ingrad, ki je toz SGP Grosuplje, začel adaptacijo šole. Vsa dela so opravili v določenem gradbenem roku, vendar se bo pouk v osnovni šoli v Notranjih Goricah začel, če bo dovolj denarja za opremitve šolske kuhinje, v drugem poletju. Doslej so za adaptacijo porabili 15 milijonov dinarjev, ki so jih zagotovili mestna izobraževalna skupnost, skupnost otroškega varstva in delno osnovna šola Brezovica.

V prenovljeni šoli so štiri učilnice, kar bo omogočilo enotzsmenski pouk 92 učencev od prvega do četrtega razreda, poleg teh pa bo svoje zatočišče našlo v novi zgradbi še 120 mlajškov dveh oddelkov VVO Marije Novak in male šole. Seveda ima šola tudi zbornico in

knjižnico, imela pa bo tudi sodobno kuhinjo in jedilnico.

Kraj je s šolo veliko pridobil, krajsani pa si želijo, da bi kar najhitreje zbrali še potrebni denar za opremo kuhinje. Krajsani so s pomočjo gasilcev, ki imajo svoj dom v bližini, s prostovoljnim delom uredili okolico.

Pred osnovno šolo je krajan, narodni heroj Franc Avbelj-Lojko odkril spomenik, ki je stvaritev akademskega kiparja Marjana Keršiča-Belača, narodnemu heroju Ladu Mavsarju-Ronku, 40 let po njegovi smrti.

Po slovesni otvoritvi je bila v združnem domu seja družbenopolitičnih organizacij krajevne skupnosti, ki so se je udeležili predstavniki občine, sosednjih krajevnih skupnosti, člani štaba TO mesta Ljubljane, ki se imenuje po Francu Mavsarju-Ronku, njegovi soborci oziroma predstavniki Šerčerjeve brigade. Na seji so najbolj zaslužnim krajanom podelili deset priznanj krajevne skupnosti in pet bronastih priznanj OF. V kulturno umetniškem programu, ki so ga nato večje izvedli člani KUD Notranjih Gorice, so nastopili osnovnošolci in mešani pevski zbor. Po proslavi so člani društva upokojencev iz Notranjih Goric pripravili zabavo, ki so se je udeležili tudi vsi nekdanji učitelji. Za raznolike vedre zvoke so poskrbeli člani ansambla Motoristi iz Vnanjih Goric, tako da je bilo ozračje zares praznično.

DANILO HINIČ

Lado Mavsar-Ronko

Lado Mavsar-Ronko se je rodil 23. junija leta 1923 v Notranjih Goricah. Potem, ko je končal osnovno šolo, se je priučil za zidarja, vendar je njegov mladostni polet zajela vojna vihra. 5. decembra leta 1941 je s šestimi mladinci odšel v partizane in ta dan so si krajsani Notranjih Goric izbrali za krajevni praznik. Najprej se je vključil v Borovniško četo, ki se je zadrževala pod Kožljekom, nato v Šerčerjev bataljon, ki je spomladi leta 1942 prerasel v Notranjski odred. Avgusta leta 1942 so prekaljenega borca in tedaj že komandirja sprejeli v komunistično partijo, istega leta pa so mu kot talca ustrelili očeta zaradi sodelovanja z Osvobodilno fronto. Pozimi leta 1943 je bil Ronko ranjen, vendar je prebolel rano in že maja istega leta se je kot komandant bataljona odlikoval v bojih pri Žužemberku. Januarja leta 1944 je brigada Ljuba Šerčerja, v kateri je bil tudi Ronkov bataljon, odšla v sestavi 14. divizije na Štajersko. Ko so 21. februarja hudi boji na Graški gori že pojenjali, je Lado Mavsarja zadel in usmrtil drobec mine sovražnikovega minometala. Za narodnega heroja so ga proglasili leta 1953.

Čakanja bo pol manj

V Vnanjih in Notranjih Goricah so pred časom sprožili veliko akcijo, saj so jih (in žal jih še vedno) strašansko motijo prelazi čez železniško progo, ki so zaradi gostega železniškega prometa zaprti več kot polovico dneva, torej več kot 12 ur na dan. Kaj to pomeni, ko se mudi v službo, si lahko sami pred-

stavljate, še posebej, če je pred vami še deset kilometrov vožnje z avtom ali avtobusom. Sedaj se bodo stvari počasi uredile: železniški prelaz v Vnanjih Goricah so že posodobili, avtomatske zapornice so že pripravljene, del ceste proti Notranjim Goricam so asfaltirali, del je še v gradnji (Goričani pravijo, da je treba biti dobro nasekan, da se izogneš, vsem luknjam), del pa je še tak kot je bil – Japonci bi rekli samajama. Kdaj si bodo Goričani oddahnili, se še ne ve, pred zapornicami (na sliki) pa vozniki nemo (ali pa tudi ne) opazujejo vlak, ki brzi mimo.